

Walt Disney's

PETER PAN

RKO RADIO FILM præsenterer

WALT DISNEY'S

PETER PAN

En farvefilm i Technicolor
efter Sir James M. Barrie's eventyrspil

Manuskript: *Ted Sears, Bill Peet, Winston Hibler m. fl.* — Instruktører: *Hamilton Luske, Clyde Geromini & Wilfred Jackson* — Musik & sange: *Oliver Wallace, Sammy Fain, Frank Churchill m. fl.* — Dansk synkronisering: *A/S Nordisk Film Junior* — Oversættelse: *Kirsten Bundgård* — Instruktør: *Tore Amundsen* — Tone: *Henning Enemark* — Musikalsk ledelse: *Ole Mortensen*

PERSONERNE:

Peter Pan	Buster Larsen
Wendy	Ilse Lil Larsen
John	Ebbe Langberg
Michael	Morten
Far	Sigurd Langberg
Mor	Astrid Villaume
Kaptajn Klo	Ove Sprogø
Smisk	Elith Foss
Store Høvding	Peter Kitter
Tiger Lilly	Kirsten Rolffes
Drengene	{ Preben Uglebjerg
Piraterne	{ Ole Wisborg
Fortælleren	{ Axel Strøby
	{ Karl Bjørnbof

1953 har været et festår i Walt Disney-studierne i Hollywood. Mickey Mouse har holdt 25 års fødselsdag, og den er blevet fejret efter alle kunstens regler. Intet under, at Walt Disney og hans 700 medarbejdere har hyldet den lille muntre fyr, for det var jo Mickey, der ved sin debut i 1928 med eet slag skabte Disney's berømmelse. Den succes, som Mickey Mouse — og nogle år senere Anders And, Pluto, Fedtmule m. fl. — havde overalt, fik Disney til at gøre det vovestykke at skabe en »lang« tegnefilm, »Snehvide og de syv dværge«. Alt, hvad den unge tegner kunne skrabe sammen, blev sat på eet bræt. »Snehvide« blev en kæmpesucces over hele verden og banede vej for en fortsat produktion af tegnefilm i spillefilms-længde.

Mickey's jubilæum blev også fejret med udsendelsen af »Peter Pan«, Walt Disney's hidtil største tegnefilm, som har kostet 4 millioner dollars og været 3 år i produktion. Og hvem er så Peter Pan? Han er drengen, som aldrig vil være voksen, og som derfor er flygtet til Ønskeøen, hvor man vedbliver at være barn. Han er skabt af den skotske forfatter Sir James Matthew Barrie, der levede fra 1860 til 1937. Efter at have studeret ved universitetet i Edinburgh gik Barrie over til journalistik og skrev fra 1892 bl. a. en række skuespil. Julen 1904 fik hans eventyrspil »Peter Pan« premiere på Duke of York teatret i London, hvor det gjorde umådelig lykke. Siden da er stykket blevet en klassiker, som opføres på teatret i så godt som alle byer i den engelsktalende verden. I England er det ikke rigtig jul, før hele familien har været til »Peter Pan«, og så berømt er han, at der i Kensington Gardens i London står en Peter Pan-statue.

Næppe noget teaterstykke stiller så store krav om effekter og trylleri på scenen som »Peter Pan«. Der er personer, der kan flyve; der er en alf, som ikke er større end en hånd, der er en krokodille, som har slugt et vækkeur, og der er et svævende sørøverskib. Forfatteren har i sit manuskript foreslået så mange fantastiske enkeltheder, som man helt har måttet se bort fra ved en teateropførelse. Men nu har Walt Disney gjort alle Barrie's fantasifulde idéer til virkelighed — for i tegnefilmens forunderlige verden er intet umuligt. — Selvom hovedpersonen i stykket er en dreng, har der altid været tradition for, at rollen på teatret udføres af en kvinde. Mange berømte skuespillerinder har spillet Peter Pan, og blandt de senere års fremstillere kan nævnes Margaret Lockwood, Jean Arthur og Glynis Johns. I overensstemmelse med Barrie's idé fremstiller Disney Peter Pan som en dreng, og i den amerikanske udgave af tegnefilmen lægger Bobby Driscoll stemme til Peter Pan — symbolet på den evige ungdom.

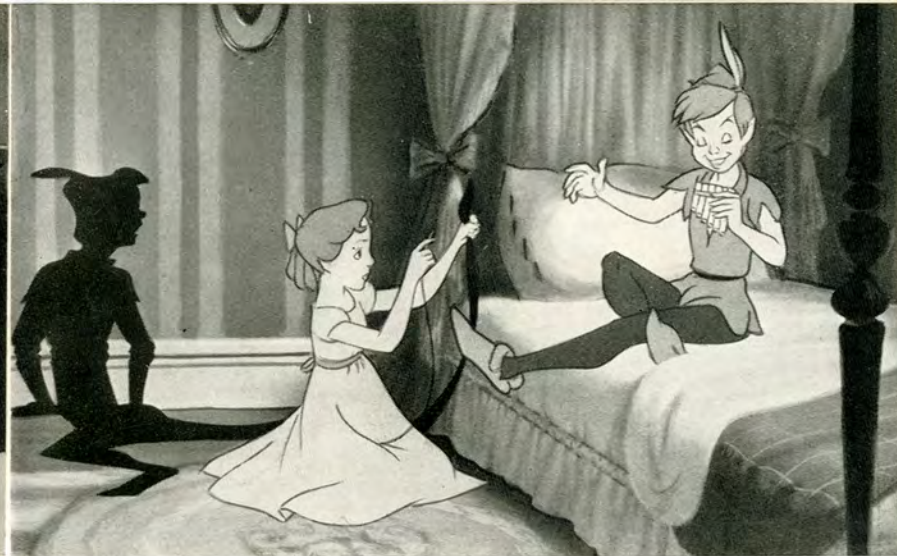

John og Michael leger Kaptajn Klo og Peter Pan.

Det, vi nu skal høre, er altsammen sket før, og det vil altsammen ske igen — denne gang hændte det i London, i en stille gade i Bloomsbury hos familien Darling, der boede i hjørnehuset. Peter Pan valgte netop dette hus, fordi de mennesker, som boede der, troede på ham. Der var pigen Wendy og hendes brødre John og Michael, og der var børnenes mor, som var så ung af sind.

Mens far og mor gør sig i stand til et selskab, udkæmper John og Michael en drabelig fægtekamp ligesom Peter Pan og Kaptajn Klo — for Peter Pan er helten i alle deres lege, skønt de aldrig har set ham. Men storesøster Wendy kan fortælle dem om den raske dreng, for ikke alene tror hun på ham, men hun véd besked med alt om Peter Pan og hans vidunderlige bedrifter. Pludselig kommer far Darling styrtdende ind i børneværelset. Han kan ikke finde sine guldmanteknapper. Da det viser sig, at drengene har leget sørøverskat med dem og tilmed brugt faderens hvide skjortebryst til at tegne et sørøverkort på, bliver far Darling alvorligt vred. Han skælder Wendy ud, fordi hun fylder sine brødre med de tossede historier om Peter Pan. Han eksisterer overhovedet ikke, buldrer han videre og kundgør, at det bliver sidste gang, Wendy

Wendy syr Peter Pans skygge fast til ham.

får lov til at sove i børneværelset; det er på høje tid, at Wendy bliver voksen. Idet faderen forlader værelset, snubler han over hunden Nana, og dette får bageret til at flyde over. Han tager Nana med ud i haven og binder den til et træ. Det er slut med hunde-barnepige her i huset, tordner han. Børnene bliver meget ulykkelige, og moderen må trøste dem — og særlig Wendy, som slet ikke vil være voksen. Mor Darling vil lukke vinduet, før hun går, men Wendy beder sin mor om at lade det stå åbent, for Peter Pan kunne jo komme tilbage. Wendy har nemlig fundet hans skygge ... Nana havde bidt den af Peter Pan, en dag han sad i vinduet og lyttede til Wendys historier om ham.

Da far og mor er gået, og børnene sover trygt, svinger Peter Pan sig ind ad vinduet til børneværelset. Han har Klokkeblomst med sig, en lille sød alfepige, der altid følger ham. Hun har ikke nogen rigtig stemme; når hun taler, lyder det som små klokker, der ringler. Peter Pan leder efter sin skygge og får også efter megen besvær fat på den. Wendy vågner ved støjen, genkender Peter og syr skyggen fast til hans fødder. Wendy betror ham nu, at

Far Darling og Nana.

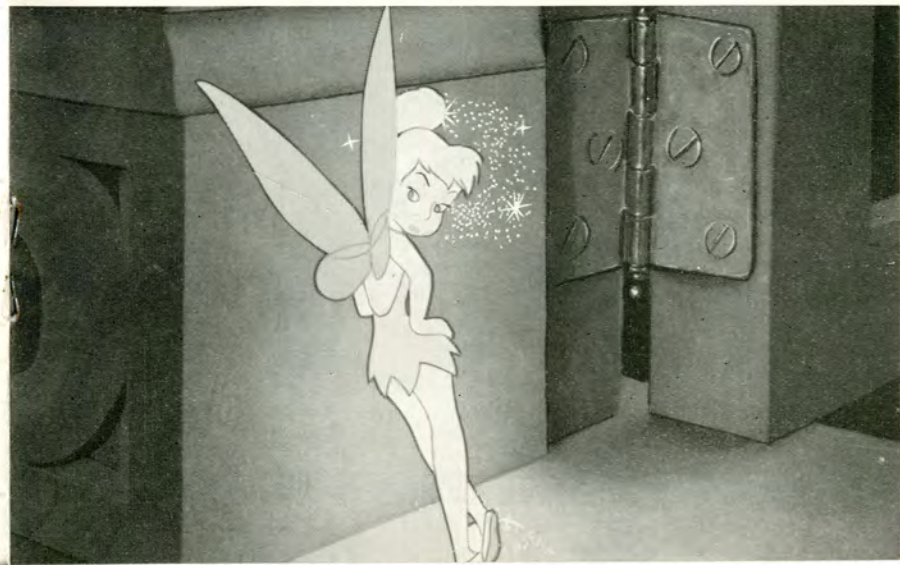
hun er meget glad for, at han kom tilbage netop i nat; ellers ville hun måske aldrig have set ham, for imorgen skal hun være voksen. Peter Pan bliver forfærdet ved at høre dette og forstår, at så kan hun ikke længere fortælle historier om ham. Derfor inviterer han Wendy, John og Michael med på en flyvetur til Ønskeøen, hvor man aldrig bliver voksen. Når man får Klokkeblomsts alfestøv drysset over sig — så kan man flyve. Peter Pan ryster alfestøv ud over de tre børn, og hvis de så blot tænker på noget rigtigt dejligt, så bærer alfestøvet dem oppe. Ud gennem vinduet flyver de, op mod himlen, op over skyerne imod den anden stjerne på højre hånd og lige ud til daggy — det er nemlig vejen til Ønskeøen.

Mens dette står på, ligger Kaptajn Klo med sit sørøverskib ud for Ønskeøen. Både han og hans samvittighedsløse mandskab er bitre fjender af Peter Pan. Kaptajn Klo pønser på hævn, fordi Peter engang har hugget hans ene hånd af og kastet den for en glubsk krokodille. Denne har nu fået smag for resten af Kaptajn Klo og befinder sig altid i nærheden af ham. Heldigvis véd Kaptajn Klo altid, når krokodillen nærmer sig, for den har engang slugt et

vækkeur, og derfor kan man altid høre dens »Tik-Tak, Tik-Tak«. — Mens bådsmænd Smisk er i færd med at barbære Kaptajn Klo, lyder der et råb fra udkiggen: »Peter Pan ohøj!« Kaptajn Klo giver straks ordre til at rette kanonen mod Peter og børnene, der kommer flyvende på en sky. Peter Pan sender Klokkeblomst afsted til øen med børnene og bliver selv tilbage på skyen for at aflede kanonilden. Klokkeblomst er imidlertid blevet skinsyg på Wendy og skynder sig i forvejen til drengene, Peter Pans kammerater, der hedder Bulder, Fuppe, Fusser, Stump og Tvillingerne. Klokkeblomst fortæller dem, at Wendy er en farlig fjende, hvorpå drengene farer ud af Trolde træet, parate til at give Wendy en varm modtagelse. Men i sidste øjeblik kommer Peter Pan til og standser dem. Da han hører om Klokkeblomsts forræderi, bliver han meget vred og forviser hende fra øen i en uge.

Det varer ikke længe, før de tre børn er blevet fine venner med Peter Pans drenge, og nu skal gæsterne se hele Ønskeøen. Wendy går med Peter ud til den blå lagune, hvor de yndige havfruer holder til. Havfruerne elsker at høre Peter Pan berette om sine bedrifter, og Peter kan godt lide at prale lidt.

Klokkeblomst er jaloux.

John og Michael vil hellere ud og slås med indianere, og med John som anfører marcherer alle drengene afsted mod indianernes lejr. »Så går vi ud i verden, i verden, i verden,« synger drengene, mens de marcherer. Pludselig opdager John fodspor og standser. »Her er indianerspor,« råber han, »nu må vi lægge en slagplan.« Men John ser ikke, at alle grantræerne omkring dem er camouflerede indianere. Lille Michael har opdaget faren — men ham er der ingen, der vil høre på. Træerne rykker nærmere og nærmere, og før drengene får set sig om, er de overrumplet og bliver ført som fanger til Store Høvdingens lejr. Indianerne binder dem til en pæl, men Fuppe beroliger John og Michael: »Det er bare for sjov,« siger han, »vi leger så tit krig med indianerne. Sommetider vinder *de*, og sommetider vinder *vi* — men bagefter er vi altid lige gode venner.« Men Store Høvding afbryder ham med sin dybe bas: »Denne gang være alvor,« siger han, »Prinsesse Tiger Lilly bortført — hvis Tiger Lilly ikke være tilbage før solnedgang — blegansigter dø!« Det nytter ikke noget, at drengene forsikrer, at det ikke er dem, der har bortført indianerprinsessen. Store Høvding tror dem ikke.

Tiger Lilly, Store Høvding og Peter Pan.

Da det ser allerværst ud for drengene, kommer Peter Pan, og han har Tiger Lilly med sig. Peter hilser Store Høvding og beretter, at det var Kaptajn Klo, der bortførte prinsessen for at tvinge hende til at røbe, hvor Peters hule er. Peter Pan var imidlertid kommet tidsnok til at redde Tiger Lilly, og efter en drabelig duel i Dødningeklippet havde han drevet Kaptajn Klo på flugt. — Nu bliver der fest i indianernes lejr. Der bliver røget fredspibe, danset og sunget, og det er sent, da drengene og børnene vender hjem til hulen i Trolde træet. Wendy synger en godnatsang for dem, og hun synger så smukt om deres mor, at John og Michael får hjemve og beslutter at forlade Ønskeøen. Kun Peter Pan vil ikke med — han vil ikke være voksen. Bedrøvet tager de afsked med ham. Men uden for hulen ligger Kaptajn Klo på lur med sine mænd. Det er lykkedes ham at fange Klokkeblomst og narre hende til at vise vej til Peters hule. En efter en bliver børnene taget til fange, da de kommer ud af hulen, og ført til sørøverskibet. Her får de valget mellem at blive sørøvere eller at blive druknet. Kaptajn Klo fortæller grinende, at han har efterladt en tidsindstillet bombe i hulen, så fra Peter Pan skal de

Peter Pans sidste opgør med Kaptajn Klo, mens Wendy og Smisk ser til.

Farvel til Peter Pan.

ikke vente hjælp. Dette hører Klokkeblomst; hun undslipper og piler tilbage til hulen, hvor hun i sidste sekund får advaret Peter Pan. Han følger straks med hende for at hjælpe sine venner, og efter en mægtig kamp med Kaptajn Klo erobrer han skibet og driver sørøverne på flugt.

Klokkeblomst strør nu alfestøv over sørøverskibet, og det løfter sig mod himlen — på vej tilbage til London. Da skibet når familien Darling's hjem, bliver landgangsbroen sænket ned til vinduet. Drengene beslutter at blive hos Peter Pan, mens Wendy, John og Michael går over landgangen ind i børneværelset, hvorfra de ser skibet stige til himmels og sejle op mod månen . . . Da far og mor kommer hjem, finder de Wendy sovende ved vinduet. Hun vågner og siger til sin mor: »Vi er kommet tilbage, og hvor har vi haft det dejligt!« Og til sin far siger hun: »Nu vil jeg godt være voksen.« »Se, hvor godt han styrer skibet,« siger hun til moderen, idet hun peger på skibet oppe i luften. Mor Darling kalder på sin mand, for at han sammen med hunden Nana også kan se Peter Pan sejle tilbage til Ønskeøen. — »Ved du hvad?« siger far Darling til sine kone, »når jeg nu tænker på det, så har jeg vist set det skib før . . . for meget længe siden . . . da jeg var meget ung.« »Hvor er jeg glad for det,« siger mor Darling. Og sammen ser de efter skibet, til det smelter sammen med skybankerne højt oppe på den månelyste himmel.

»DEN LILLE STJERNE«

(The Second Star to the Right)

Den lille stjerne, du ved,
 blinker hver nat herved
 og lover, at din drømmeleg blir til virkelighed.
 Den lille stjerne, du ved,
 den kan du se hver gang,
 du bytter dagen med en drøm,
 som varer natten lang.
 Blink, du lille stjerne kær,
 så jeg ved, du er nær.
 Lad os mødes her hver nat,
 tag mig med til drømmelandet.
 Og selvom rejsen er endt, hver gang vi si'r farvel,
 så gemmer jeg et minde om en stjerne i min sjæl.

»DIN MOR«

(Your Mother and Mine)

Du kender den, som kalder dig skat,
 kysser din kind, hvisker godnat,
 små, kærlige ord — det gør kun en mor.
 Og hvis en hånd bli'r venligt rakt frem,
 trøster dig blidt — benter dig hjem,
 selv når du bli'r stor — så er det din mor.
 Hun vil altid tænke på dig,
 ønske, lykken følger din vej.
 Du må aldrig glemme din mor,
 hvad der end sker, når du bli'r stor.
 Din bedste ven her på jord,
 det er dog din mor.

Peter Pan-melodierne er udkommet på Mørks Musikforlag

Fås hos enhver musikhandler

